

Stutteriet, faaer man ikke Noget ud af den hele Stutterivirksomhed; saa leve de ved Stutteriet i Giftermaal med Cousins og Cousins, og deraf faaer man Ufrugtbarhed og Misfostre. Naar vi med Hensyn til Menneflægten have forbudt Giftermaal i for nært Forhold, hvorforskulde vi da ikke ogsaa gjøre det med Dyreflægten? Vi ville paa denne Maade naae et meget bedre Maal, idet vi nemlig ville faae et stort Antal Føl, bekjendte ved Stutteriet, hvorpaa Stutteriets Opmærksomhed er henledet, og hvoraft man da kan benytte og indbrage de bedste Subjecter til Stutteriet i 2 à 3 Slægtsfølger, om de ere gode nok. Man kan da komme til at undgaae de nære Slægtsforbindelser ved det større Antal Hopper, man vinder Erfaring — det har jeg allerede omtalt forrige Aar — og jeg er fuldt overbevist om, at Stutteriet, saalænge man ikke finder paa en Virksomhed af denne Art, ikke vil kunne udrette Noget indenfor de snevne Grændser, vi ere nøbde til at sætte det. Hertil vil man kunne sige, at det vil ligge til Stutteribesthyrelsen, til Regjeringen, ved Forholdsregler udgaaende fra den, at udrette det Samme; som tilsigtes ved Forslaget; og jeg skal, som sagt, ogsaa meget roligt finde mig i, om det gaaer ud her; jeg har kun fremført det som Endringsforslag, idet det er min Overbeviisning, at der deri ligger en Henviisning til den Beh, der maa betrædes; naar man vil opnaae Noget ved den hele Lov. — Mit næste Forslag under Nr. 45 er allerede omtalt af et æret Medlem her. ligesoverfor (Gad). Det gaaer kun ud paa en Redactionsforbedring, og man vil let see, hvori den ligger; der er en Henviisning med et Pronomen til et Substantiv, som man ikke kan finde.

Forslaget under Nr. 46 til § 11 er ogsaa mere en Redactionsforandring. Naar man vil lægge Mærke til, hvorledes Slutningen af § 11 er affattet, saa vil man see, at der ingen Bestemmelse er deri, som fremtvinger et endeligt Salg, og lader man derfor Paragraphen uforandret, saa staaer det i Stutteribesthyrelsens Magt at beholde de Føl, som det engang har været forsøgt at sælge efter den givne Regel, og dette skulde dog ikke være Meningen; naar de ikke kunne sælges under de indskrænkende

Betingelser, som her ere opstillede, maa der nødvendigviis kræves et Salg under almindelige Betingelser, og det er blot det, Endringsforslaget gaaer ud paa. — Jeg kommer dernæst til mine Forslag til § 13, der for det Første gaae ud paa at forandre „Overbesthyrelse“ til „Besthyrelse“; hvilket ogsaa paa en vis Maade er en Redactionsforandring. Jeg har en Skræf for dette Ord „over“, thi det forudsætter noget „under“, og saa faaer jeg dobbelt saa Meget, som jeg vil have. Vi komme dernæst til Forslag 51, der blot angaaer en Nedsættelse af de foreslaaede Pønningsbestemmelser. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at 1600 Rd. i Forbindelse med fri Bolig, Hæve og forskjellige andre Fordele maa man hertilands betragte som en ubmærket Begyndelsesløn, og lad os tænke os, i hvilke Classer vi kunne finde de Mænd, som hvilke her er Spørgsmaal. Det maa nærmest være enten blandt Staldmestrene, ikke de høiere staaende, men de yngre Staldmestere omkring hos de kongelige Hærfabere, eller blandt Ritmestre ved Cavalleriet, eller blandt Dyr læger, der have givet sig meget af med Heste, Hestehandel og Hestebesigtigelse paa en retfindig Maade, det er Alt Noget, hvorved man vinder Indsigt i Hestevæsenet. For enhver af disse Folk vil imidlertid en Begyndelsesløse af 1600 Rd. med fri Bolig osv. være meget smuk, Noget, som nok er værd at eftertrægte, og det vil især bringe til, at ikke altså gamle Personer stille sig i Række med. Jeg skal meget gjerne erkjende, at Regjeringen efterhaanden er kommen til at sætte sig ud over Anciennetetskrav, men alligevel er det Noget, der trykker, naar en ældre, men dog anseet Mand i en saadan Stilling stiller sig frem og ønsker en saadan Post; skjøndt man synes, at man kun vil have for kort Nytte af ham i denne Post, vil man dog nøbde sætte ham tilside. Naar derimod Begyndelsesløsen er loffende for yngre Mænd og mindre tillokkende for ældre, saa har man et større og friere Valg. At sætte den høieste Gage til 2,400 Rd. foruden fri Bolig forekommer mig ogsaa at være for meget; thi en Departementschef, der har tjent en heel Deel Aar, opnaaer som høist Gage, hvis jeg huffer ret, 3,000 eller 3,200 Rd., og med al Respect for Stutteribesthyreven synes mig dog ikke, at